FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. TESAURO

fremsat den 27. januar 1994 *

Hr. afdelingsformand,
De herrer dommere,

1. Nærværende sag drejer sig om tarifering af rejseartikler — dokumentmapper, rejsetasker og kufferter — af celleplast (PVC), der indvendigt er forstærket med et syntetisk stof (polyester viskose, polyester bomuld) eller et naturligt stof (bomuld).

2. De nævnte varer blev ved indførslen efter anmeldelse fra toldspeditionsselskabet Danzas, der handlede på vegne af importfirmaet Superior France SA, henført under de underpositioner i den fælles toldtarif (FTT), der omfatter rejseartikler med yderside af tekstilmaterialer, dvs. underpositionerne 4202 12 91, 4202 12 99 og 4202 92 91.

Efter en af toldvæsenet gennemført inspektion omtariferede den nationale myndighed imidlertid de omhandlede varer og henførte dem under underpositionerne i FTT for rejseartikler med yderside af plast, dvs. under underpositionerne 4202 22 10, 4202 12 19 og 4202 12 11. Den nationale myndighed fremsatte følgelig krav om betaling af den højere told og de højere afgifter, der skulle betales for varer henhørende under disse underpositioner.

3. Cour d'appel de Paris har under den sag, som de berørte firmaer anlagde til anfægtelse af afgørelsen om den nye tarifering af varerne udsat sagen og anmodet Domstolen om en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af de relevante bestemmelser i den kombinerede toldnomenklatur.

Af forelæggelsesdommen fremgår, at de omhandlede varer er rejseartikler, der som sådanne ubestridt henhører under kapitel 4202 i FTT.

Den forelæggende ret har imidlertid anført, at ydersiden af disse artikler består af plastfolier (der på indersiden er forstærket med tekstilmaterialer). Kapitel 4202 omfatter forskellige underpositioner for rejseartikler med yderside af henholdsvis plast-og tekstilmaterialer, og Cour d'appel de Paris mener derfor, at det er nødvendigt at tage stilling til, om de

* Originalsprog: italiensk.

omtvistede varer, hvis overflade består af begge de nævnte materialer, skal henføres under den ene eller den anden underposition.

Heraf følger, at spørgsmålet fra den nationale ret må forstås således, at der ønskes en afgørelse af, om en vare som den i forelæggelsesdommen beskrevne, nemlig rejseartikler med yderside af plastmaterialer (PVC), der på indersiden er forstærket med tekstilmaterialer, ved tarifering under en af underpositionerne i kapitel 4202 skal anses for en vare med yderside af plastmaterialer eller omvendt med yderside af tekstilmaterialer.

4. I den forbindelse bemærkes først, at efter almindelig bestemmelse 2. b) vedrørende det kombinerede system »[henhører], når et bestemt materiale nævnes i en positionstekst, ... materialet under positionen såvel i ren tilstand som blandet med eller i forbindelse med andre materialer«. I almindelig bestemmelse 3. b) siges det om blandinger eller sammensatte varer, at tariferingen så vidt muligt foretages »som om de bestod af det materiale ... der er karaktergivende«.

5. På grundlag af disse kriterier skal det altså i den foreliggende sag afgøres, om det materiale, der er karaktergivende for rejseartiklerne, er plastmaterialet eller tekstilmaterialet. Det synspunkt, som både Kommissionen og den franske regering her har forfægtet, som jeg mener fuldt ud at kunne tilslutte mig, går ud på, at tekstilmaterialet ikke er karaktergivende for de omhandlede varer, idet det udelukkende tjener som en forstærkning, dvs. som »et simpelt underlag«, for de plastfolier, der anvendes til fremstilling af ydersiderne.

6. Dette synspunkt kan nu for det første støttes på Sportex-dommen [1], hvor Domstolen om en vare, der bestod af forskellige materialer, fastslog, at et materiale, der selv om det i større mængde indgår i en vare, kun fungerer som et rent og skært forstærkningsmateriale, ikke er en for varen karaktergivende bestanddel og således heller ikke kan have betydning for tariferingen af den.

7. Dette synspunkt støttes desuden af forskellige oplysninger, der kan udledes af Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger og af de forklarende bemærkninger til FTT, der som bekendt er hjælpemidler ved fortolkningen af positionerne i FTT [2].

Af disse bemærkninger fremgår det faktisk, at såfremt en vare er fremstillet af plastmateriale i forbindelse med et tekstilmateriale, der blot tjener som forstærkning, er tekstilmaterialet uden betydning for tariferingen (jf. de

1 — Dom af 21.6.1988, sag 253/87, Sml. s. 3351.

2 — Jf. dom af 7.10.1982, sag 234/81, Du Pont de Nemours, Sml. s. 3515, og af 23.9.1982, sag 237/81, Almadent, Sml. s. 2981.

af Toldsamarbejdsrådet udstedte forklarende bemærkninger til kapitel 39 og 40 samt bestemmelse 2, litra a), nr. 5) i kapitel 59 i FTT og bestemmelse 3, litra c), i kapitel 56 i FTT). Som anført af Kommissionen skal der altså normalt ved anvendelsen af FTT henses til, om tekstilelementet blot tjener til forstærkning af plastmaterialet. En undersøgelse heraf er afgørende for, om hele varen skal tariferes som tekstilvare eller omvendt som plastvare. Desuden er begrebet »forstærkning« defineret i Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger til kapitel 40; herefter er »forstærkninger« uformede, ublegede, blegede eller farvede tekstiler, der er pålagt den ene side af ark, plader eller bånd. Det kan ikke antages, at denne definition, der fastlægges for kapitel 40 (gummi og varer deraf) ikke efter en analogi kan anvendes også i forbindelse med kapitel 39 (plast og varer deraf) og det så meget mindre, som Toldsamarbejdsrådet ved en ændring af nyere dato, der ganske vist skete efter tidspunktet for de i denne sag omhandlede forhold, for kapitel 39 har indført begrebet »forstærkning« i den allerede for kapitel 40 gældende definition. I det foreliggende tilfælde kan der imidlertid ikke herske tvivl om, at tekstilelementet, der udelukkende anvendes som forstærkning alene på indersiden af de omhandlede artiklers overflade, fuldt ud henhører under den definition af begrebet »forstærkning«, som jeg netop har henvist til.

8. På baggrund af det anførte, mener jeg, at spørgsmålet fra den forelæggende ret kan besvares på følgende måde:

»En vare som den i forelæggelsesdommen beskrevne, dvs. rejseartikler med yderside af plastmaterialer (PVC), der på indersiden er forstærket med tekstilmaterialer, skal ved anvendelsen af underpositionerne i kapitel 4202 i FTT anses for at være varer, hvis yderside ikke består af tekstilmaterialer, men af plast.«